

[Wihjelm.]

ning til ministeren, som jeg gerne tror er lidt ked af, at man har, som man siger, været nødt til at ride med, så fik vi at vide ved anden behandling af den socialdemokratiske ordfører, som har været aldeles tavs i dag i øvrigt, at det var med glæde, man så dette forhandlingsresultat. Det var med den største glæde, man kunne præsentere det, der var kommet ud af de grundige og saglige forhandlinger mellem første og anden behandling. Så meget om det.

Socialdemokratiet har haft vetoret over for dette med udstykningen af ejerlejligheder, hvis de ville have satset det gamle boligforlig fra sidste år på det, og der er ikke nogen som helst grund til, at de ikke skulle have satset det makværk på den ting, der ligger her.

Så til ministerens svar, om man kan kalde det så, til mig på, om han agtede fortsat at tolerere, at udstykkede lejligheder automatisk opvurderes 20-25 pct. med den følge, at huslejerne også stiger og folk derved bliver tvunget ud, hvor meget man så formelt kan henvise til deres uopsigelighed. Vi fik ikke andet at vide, end at det var der redegjort for over for udvalget. Det er der, og det ved jeg godt. Jeg kender godt det cirkulære, der er sendt ud, det har vi fået, det er korrekt, men vi har aldrig fået svar på det spørgsmål, om ministeren fortsat vil tolerere det, og da han ikke svarer andet, må jeg taget det som udtryk for, at det vil man tolerere. Så må det også kunne konstateres, at den opvurdering, der jo både er resultatet af huslejeforhøjelserne sidste år og af de ekstra 20-25 pct., man alt andet lige giver en udstykket lejlighed oven i skallen, selv om den ikke er solgt endnu, vil føre til, at masser af mennesker og selvfølgelig især pensionister og andre lavindtægtsgrupper bliver presset ud af deres lejligheder, selv om de formelt har uopsigeligheden. Det var ikke noget tilfældigt eksempel, jeg nævnte fra Gammel Kongevej, og de tal holder. Der er ingen af forligspartierne her, der har vovet at kommentere dem, men der findes i tusindvis af ejendomme, som de tal svarer til.

Og så endelig til det allersidste, ministerens 50.000 lejligheder og hele den diskussion med henvisning til, at det tal er lagt frem i boligudvalget. Ja, det er lagt frem i boligudvalget, gud bedre det, det er lagt frem som

det rene skøn, det rene postulat. Der er ikke gnist af argumentation for det, og jeg skal ikke nævne alle de bilag, der er tale om her, men bare henvise interesserede journalister, og hvem der måtte være, til at kigge på de bilag, de er jo offentligt tilgængelige. Hvad er egentlig boligministerens begrundelse for at sige 50.000 lejligheder? Der er ingen begrundelse. Og de 200.000 lejligheder, det er også et skud, det er korrekt, men det svarer dog bedre til, hvad der allerede i dag er udstykningsmuligt. Og det er ikke kun VS, der har nævnt et tal på 200.000. Lejernes Landsorganisation har nævnt, at de forventer, at med dette forlig overgår et sted mellem 200.000 og 250.000 boliger fra lejerstatus til ejerstatus under en eller anden form. Håndværksrådet har sagt mellem 200.000 og 300.000, og hr. Brixtofte har svunget sig op til at sige praktisk taget alle udlejningsboligerne i den private boligmasse. Det er muligt, hr. Brixtofte har ret. Jeg håber det ikke, men det skal konstateres, at det kun er socialdemokratiet og boligministeren, der ligger nede på de lave tal, og at der ikke findes nogen som helst argumentation for det. Hvorfor skulle kun ca. 10 pct. af de ejere, der har mulighed for at få denne fortjeneste, forfølge denne mulighed ved udstykning?

Winnie Russell (S):

Nu er der flere af ordførerne, der har hængt sig fast på, at jeg ved anden behandling havde udtrykt min glæde over dette boligforlig. Jeg vil gerne fastholde dette. Jeg vil nemlig sige, at noget af det mest væsentlige i hele boliglovgivningen er, at der bag ved denne lovgivning nu i de kommende år er så bredt et flertal som muligt. Det mener jeg oprigtigt er nødvendigt på dette område. I en situation, hvor der hersker stramme økonomiske vilkår i samfundet som helhed, og hvor usikkerhed præger på mange områder, gælder det om i størst muligt omfang at skabe så stabile forhold som muligt, og boligområdet er et af de områder, hvor jeg mener at det især er tiltrængt med nogle års rolig udvikling. Det har man op til flere gange hørt fra de folk, der har forstand på det. Selvfølgelig vil det så her som på andre områder, hvor man forsøger at opnå den størst mulige enighed, være sådan, at alle ikke kan få alle ønsker opfyldt. Det gælder